

CHOSEN

PEOPLE

JUNI 2021, 2e Jaargang, Nr. 6

Jerusalem Day

COLOFON:

Chosen People Magazine

Jaargang 2, Nummer 6

Uitgegeven door: Max van Ameijde

Adres: De Sorteure 15

4142 SC Leerdam

Email: info@chosenpeople.nl

Internet: www.chosen-people.nl

Bijbeltijdschrift:

Chosen People Magazine is een gratis nieuws- en mededelingenblad met artikelen over Israël.

Doelstelling:

De Jood -en niet Jood te informeren aangaande nieuwsactualiteiten welke zich in Israël en omtrent Israël afspelen. Maar ook onderwijs speelt een zeer belangrijke rol zodat de kennis zal vermeerderen zegt Daniël 12:4.

Vrijwillige bijdragen op:

NL03 RABO 03 31 17 17 75

Ten name van:

M. van Ameijde

Onder vermelding van:

Gift Chosen People Magazine

INHOUD:

- 2 Colofon
- 3 Wie ben jij?
- 4 De Eeuwige is één (Deel 2)
- 6 Kort nieuws
- 9 President Chaim Weizmann
- 12 Boekennieuws: "Genesis / Exodus"
- 13 De Jood Yeshua

'Want Hij is onze vrede, die beiden één gemaakt heeft door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken'

Efeze 2:14

WIE BEN JIJ?

Werner Stauder

Veel allochtone jongeren in Nederland zitten in een identiteitscrisis, voor al degenen, die in Nederland geboren zijn. Echte land- en volksgenoten van hun familie zijn ze niet, want ze zijn buiten het land van herkomst geboren en opgegroeid. Dikwijls spreken ze de taal van hun ouders niet eens. Echte Hollanders zullen ze daarentegen ook nooit worden, want ze hebben de etniciteit niet mee. Ze vallen dus tussen wal en schip. De afkomst speelt helaas ook op de arbeidsmarkt en bij het zoeken naar woonruimte vaak een belangrijke rol, waardoor er emotionele moeilijkheden ontstaan. Daar komt nog het generatieconflict bij, dat ook bij de autochtone jongeren dikwijls aanwezig is, met dit verschil, dat ook de cultuur van de ouders daarbij meespeelt.

Allochtone ouders voeden hun kinderen immers anders op dan Hollandse, en dan ontstaat bij de kinderen gauw een gevoel van: Waarom mogen zij wel wat ik niet mag? Welnu, de niet-westerse opvoeding is nu eenmaal wat strakker, gedisciplineerder dan de westerse, en buitenlandse ouders hebben soms het gevoel, dat Nederland een land is waar alles

mag en alles kan, waar geen normen en waarden meer bestaan en men niet meer weet wat respect is, dus kortom een soort Sodom en Gomorra. Daarom willen zij hun kinderen bewust een ouderwetse opvoeding geven om ze daartegen te beschermen. Velen van deze jongeren voelen zich echter door hun ouders achtergesteld ten opzichte van hun Hollandse leeftijdsgenoten en zo ontstaan er grote conflicten thuis. Van het een komt het ander. Thuis voelen ze zich niet begrepen, in de maatschappij voelen ze zich niet geaccepteerd en zo komen ze al gauw op het slechte pad. Ze komen in aanraking met drugs en met criminaliteit. Maar daardoor wordt het alleen maar erger!

Toch kan het anders! Er is iemand, die deze jongeren begrijpt, iemand die wel iets aan hun leefomstandigheden kan doen, iemand die ze al kende nog voordat ze geboren waren: Yeshua haMashiach (Jezus Christus)! Je ziet Hem niet, maar Hij is er wel en Hij staat altijd voor je klaar om je te helpen als je Hem erom vraagt. Hij kan je verlossen van je opgelopen frustraties alsook van de karaktermisvorming, die daardoor is ontstaan! Hij wil je ook helen in je kapotte gevoelens. Het maakt Hem niets uit wie je bent of wat je bent, wat je voelt of wat je gedaan hebt. Hij vergeeft je van harte alle gedane zonden en overtredingen, want Hij heeft de straf die jij verdiend had reeds op Zich genomen. Zijn onschuldig bloed heeft ook VOOR JOU gevloeid, tenminste, als jij daar een beroep op wilt doen.

Yeshua wil een liefdevolle vriend voor je zijn, een echte vriend waar je van op aan kan! Hij wil je vrede en blijdschap geven en het is Hem zeer zeker niet onverschillig welke kant jij op gaat, want Hij houdt van je en wil echt het beste voor jou! Het maakt Hem niets uit welke huidskleur of culturele achtergrond je hebt, want voor G'd zijn alle mensen gelijk. Zoek Hem dus op, Hij verlangt ernaar dat je Hem leert kennen. Dat kun je doen door de Bijbel te lezen, die je tegenwoordig gratis op het internet als app of pdf-bestand in je eigen taal kunt downloaden of gewoon online kunt lezen, maar ook door een torahgetrouwe gemeente bij jou in de buurt te bezoeken om in contact te komen met gelovigen die je ook in de praktijk kunnen helpen.

Yeshua zegt: **“Laten allen die gebukt gaan onder zware lasten, bij Mij komen: Ik zal u verlichting geven!”** (Matityahu/Mattheüs 11:28, GNB). Laat Yeshua toe in je leven en leg al je zorgen en problemen in Zijn handen: **“Vertrouw op Hem als het leven zwaar is, want Hij zal voor je zorgen!”** (1 Petrus 5:7, de Bijbel in gewone taal). Als je Yeshua hebt aangenomen als Helper en Verlosser, dan heb je ook geen identiteitscrisis meer, want dan weet je precies wie je bent: een kind van G'd, want: **“allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen G'ds te worden, hun, die in Zijn naam geloven!”** (Yochanan/Johannes 1:12).

Werner Stauder

DE EEUWIGE IS ÉÉN

ADONAI ECHAD (Deel 2)

JOODSE GELOOFSBELIJDENIS

“En één der Soferim (schriftgeleerden), tot Hem komende, hoorde, dat zij met elkaar redetwistten, en overtuigd dat Hij hen goed geantwoord had, vroeg hij Hem: Welk gebod is het eerste van alle? Yeshua antwoordde: het eerste is:

“Shema Yisraël, Adonai Eloheinu, Adonai echad, v’ahav’ta et Adonai Eloheicha bechol levavcha uvchol nafshcha uvchol ma’adacha uvchol modecha!”

“Hoor, Israël, de Eeuwige is onze G’d, de Eeuwige is één, en jij zult de Eeuwige, uw G’d, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht!” (Marcus 12:28-30).

Dit Sh’ma Yisraël is echter niet alleen het eerste gebod van alle, maar tevens de officiële Joodse geloofsbelijdenis, het credo in de **énige G’d** sinds de dagen van Moshe (Mozes)! Het is immers voor het volk van G’d een altoosdurende inzettings volgens Dewariem/Deuteronomium 6:4-9.

“Sh’ma Yisraël, Adonai Eloheinu, Adonai echad!” - Deze zes Hebreeuwse woorden vormen het Joodse credo dat tot op heden het onbetwiste geloofsfundament is van alle Joden. Het zijn de eerste woorden uit de Torah, die een Joods kind van vier jaar op de schoot van zijn vader uit het hoofd leert, maar het zijn ook de laatste woorden op de lippen van een stervende.

Onder het zingen van deze geloofsbelijdenis gingen destijds ook velen de gaskamer in! Sinds mensen heugen is het “Sh’ma Yisraël” een vast onderdeel van de liturgie in de synagoge en op de Shabat, en driemaal per dag wordt het door vrome Joden gelajent in het **Shacharit** (ochtend-gebed), het **Min’cha** (middaggebed) en het **Ar’vit** (avondgebed).

Deze kernzin van het Joodse geloof wordt dermate belangrijk geacht, dat reeds duizenden jaren de laatste letters van het eerste woord (**Sh’ma = Hoor!**) en van het laatste woord (**Echad = Eén!**) in alle Torah-rollen en ook in alle boekuitgaven van de TeNaCH (Oude Testament), alsook in elke **Sidoer (gebedenboek)** in een groter letterskorps is geschreven dan de rest van de tekst. Het gaat hier dus om de **Ayin** en de **Dalet**. Dat doet men om te voorkomen dat deze twee letters per ongeluk zouden worden verwisseld met de letters die erop lijken, namelijk de **Alef** en de **Resh**.

Als je in het eerste woord namelijk een Alef schrijft in plaats van een Ayin, dan krijg je het woord Shema, hetgeen “misschien” betekent, en als je in het laatste woord een Resh schrijft in plaats van een Dalet (die twee lijken echt veel op elkaar: r + d), dan krijg je het woord Acher, en dat betekent “ander”.

En dat zou dan bij elkaar een g’dslasterlijke vervorming van de hele zin tot gevolg hebben met de verkeerde betekenis: “**Misschien**, Israël, is de Eeuwige onze G’d, een **andere** G’d!” Vandaar dat de Ayin en de Dalet dus met koeienletters worden geschreven om elk eventueel misverstand te voorkomen! [...]

[...] Bovendien vormen deze twee letters samen het Hebreeuwse woord **Ed**, hetgeen “**getuige**” betekent in overeenstemming met Yeshayahu/Jesaja 43:10-12 en 44:8, waar het volk Israël door de Eeuwige wordt aangesproken met “**Mijn getuigen**” en ook Yeshua zei tot Zijn volgelingen: “**Gij zult Mijn getuigen zijn**” (Handelingen 1:9).

Zo behoort eigenlijk iedere Israëliet en iedere volgeling van Yeshua derhalve een **Ed** te zijn, een getuige van die éne G'd, want de G'd van Israël, die wij dienen, is de Eeuwige, een oneindig en eeuwig volmaakt Wezen, uit zichzelf bestaande! Hij is de éne en ware G'd, Hij alleen is G'd, en Hij is één!

Hoe verschillend Messiasbelijdende, Liberale en Orthodoxe Joden dan ook mogen zijn in hun opvattingen, het Sh'ma Yisraël blijft echter het verbindende factor! In de dertien geloofspunten heeft de bekende Joodse godsdienstfilosoof **Maimonides** (1135-1204) de belangrijkste grondbeginselen van de Joodse geloofsbelijdenis geformuleerd:

“Ik geloof met volledige overtuiging,

- dat G'd de éne Schepper en Leider is van al wat geschapen is en tot stand kwam, komt en komen zal;
- dat G'd een **absolute éénheid** is, **onvergelijkelijk** met welke éénheid ook;
- dat alléén Hij de G'd is, die er was, er is en er altijd zijn zal;
- dat Hij onlichamelijk is, dat Hij geen lichamelijke functies bezit en dat van Hem generlei voorstelling mogelijk is;
- dat Hij de eerste en de laatste is;
- dat men alleen tot Hem zijn gebed mag richten en dat men dit niet tot een ander mag doen;
- dat alles wat de profeten verkondigd hebben waar is; dat Moshe (Mozes) de ware profeet was, die nooit zijn weerga heeft gehad of zal hebben;
- dat heel de Torah, zoals wij die nu bezitten, door G'd aan Moshe (Mozes) gegeven is;
- dat deze Torah onveranderlijk is, dat er geen andere bestaat, die van G'd afkomstig is
- dat G'd de handelingen en ook de gedachten van ieder mens kent;
- dat Hij allen beloont die Zijn geboden nakomen en straft die Zijn geboden overtreden;
- dat er een herleving der doden zal zijn op een tijd, dat de Schepper wiens Naam geprezen is en wiens faam zo hoog en voor altijd verheven is, het wil.

- dat de Mashiach (Messias) zeker zal komen en al kan Hij ook lang uitblijven, verwacht ik iedere dag Zijn komst;

Op al deze grondbeginselen van de Joodse geloofsbelijdenis kan volgens mij ook elke bijbelgetrouwe christen en uiteraard ook elke messiasbelijdende Jood zonder meer hardop “Amen!” zeggen, met uitzondering van punt vier, waarin staat dat de Eeuwige geen lichaam zou hebben. Maar daar ga ik straks nog nader op in. In elk geval was het antwoord van Yeshua, toen Hij door de schriftgeleerde gevraagd werd wat volgens Hem het eerste gebod is, dus volledig in overeenstemming met de algemene Joodse geloofsbelijdenis, waarin de **éénheid (echad) van G'd** centraal staat.

Christelijk Geloofsbelijdenis

Heel anders zijn daarentegen door de eeuwen heen al de diverse christelijke geloofsbelijdenissen, waarin namelijk niet de éénheid, maar de **drie-éénheid van G'd** wordt beleden! Veruit de bekendste van allen is weliswaar de Apostolische Geloofsbelijdenis, maar het duidelijkst wordt de drie-éénheid ofwel de ‘triniteit’ onder woorden gebracht in het minder bekende Nicaeno-Constantinopolitanum uit het jaar 381, dat eveneens tot op heden in sommige kerken wordt beleden. Het luidt als volgt:

“Ik geloof in **één G'd**,

- **de almachtige Vader**, Schepper van hemel en aarde, van al wat zichtbaar en onzichtbaar is.
- En in **één Heer, Jezus Christus**, eniggeboren **Zoon** van G'd, vóór alle tijden geboren uit de Vader. G'd uit G'd, licht uit licht, ware G'd uit de ware G'd. Geboren, niet geschapen, één in wezen met de Vader, en door wie alles geschapen is. Hij is voor ons, mensen, en omwille van ons heil uit de hemel neergedaald. Hij heeft het vlees aangenomen door de Heilige Geest uit de maagd Maria, en is mens geworden. Hij werd voor ons gekruisigd, Hij heeft geleden onder Pontius Pilatus en is begraven. Hij is verrezen op de derde dag, volgens de Schriften. Hij is opgevaren ten hemel: zit aan de rechterhand van de Vader. Hij zal wederkomen in heerlijkheid om te oordelen levenden en doden. En aan Zijn rijk komt geen einde!
- Ik geloof in de **Heilige Geest**, die Heer is en het leven geeft; die voortkomt uit de Vader en de Zoon; die met de Vader en de Zoon tezamen wordt aanbeden en verheerlijkt; die gesproken heeft door de profeten. [zie vervolg op Blz. 7]

JERUZALEMDAG HERDENKT DE HERENIGING VAN DE STAD

Jerusalem Day

Jeruzalemdag is een van de hoogtepunten op de Joodse kalender. Na 2000 jaar hopen en bidden werd de Joodse Staat in 1948 weer opgericht. Maar 19 jaar bleef Jeruzalem een verdeelde stad, er liep een muur dwars door de stad, en de Joodse heilige plaatsen waren onbereikbaar.

Dat veranderde, toen in 1967 Israëls vijanden dreigden de Joodse Staat onder de voet te lopen. Israël wist in de Zesdaagse Oorlog zijn vijanden af te weren en veroverde de Westbank en kreeg het gezag over geheel Jeruzalem. Jaarlijks vieren we op Jeruzalem dit wonder van een omkeer in de strijd, waardoor de stad werd herenigd onder Israëlish bestuur.

RAKETTEN REGENDEN OP HET CENTRUM VAN ISRAËL

Woensdagnacht hebben de terreurorganisaties Hamas en Islamitische Jihad hun massale beschietingen van steden in centraal Israël voortgezet, waarbij doden en gewonden vielen. De Israëlish luchtmacht reageert met aanvallen op terreurdoelen in Gaza.

Er zijn meer dan 1000 raketten afgevuurd. De luchthaven Ben Gurion bleef gesloten. Deze keer waren Tel Aviv en zelfs Netanyahu in het noorden het doelwit. In Rishon Lezion werd een 65-jarige vrouw gedood door een raket; zij was niet op tijd in een schuilkamer gekomen. In Ashkelon werden verschillende huizen geraakt, waaronder dat van een 89-jarige overlevende van de Holocaust; zij raakte ernstig gewond en verkeert in kritieke toestand.

In de vroege ochtenduren werden in Lod een Arabische vader, Halil Awad (52) en zijn 16-jarige dochter Nadine gedood toen een raket hun auto trof. Ze wilden voor zonsopgang buiten gaan eten i.v.m. de Ramadan. Halil's vrouw was ook in de auto en werd ernstig gewond. De burgemeester van Lod, Yair Revivo, merkte op dat 'raketten van Hamas geen onderscheid maken tussen Joden en Arabieren'.

Ik geloof in de éne, heilige, christelijke en apostolische kerk.

Ik belijd één doopsel tot vergeving van de zonden.

Ik verwacht de opstanding van de doden en het leven van het komend rijk.

Kan ook elke Jood hierop "Amen!" zeggen zonder daarmee in problemen te komen met zijn eigen geloofsbelijdenis? Ik denk van niet! Nergens is de kloof tussen het Jodendom en het Christendom breder en het verschil van geloofsbeleving duidelijker zichtbaar dan in de opvattingen omtrent de éénheid dan wel de drie-énheid van G'd!

Tegenstrijdigheden

Door de absolute en ongedeelde éénheid van de Eeuwige met het Sh'ma Yisraël niet alleen in de drie dagelijkse gebeden maar ook in de liturgische gebeden voor de Shabat en de feestdagen bijzonder te benadrukken en door de eeuwen heen het monotheïsme van zijn aartsvader Avraham (Abraham) steeds opnieuw te beleven en te verkondigen in een wereld van afgoderij, en veel godendom, bijgeloof en heidense gewoonten, heeft G'ds volk Israël de geestelijke verhevenheid van het bijbelse geloof aan de mensheid geschonken.

Het monotheïsme is derhalve de grootste bijdrage van de Joden aan de menselijke beschaving, waarvan de gevolgen nog dagelijks merkbaar zijn. Het scheidt namelijk de mogelijkheid tot een universeel geloof in één G'ddelijke macht, want twee of meer goden sluiten immers het begrip van almacht uit, aangezien elk van hen beperkt zou zijn in zijn macht en daden.

Alleen de **énige G'd** heeft de hele wereld kunnen scheppen en haar een onveranderlijke wet, bestaande uit **613 geboden en verboden** kunnen toewijzen! En hier ligt nu dus het probleem met de drie-énheidleer van het christendom. Het is hier de Heilige Geest die de wet in ons binnenste legt en het is G'ds Zoon die hier naast Zijn Vader als mede-Schepper wordt gezien. En terecht, want zo staat het inderdaad in de Bijbel!

Maar is dat niet tegenstrijdig? Hebben wij het hier wel over dezelfde G'd, de G'd van Israël? Het christelijke dogma, dat spreekt van **één on-deelbaar G'ddelijk Wezen**, waarin **drie G'ddelijke Personen** bestaan, namelijk de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, kan namelijk onherroepelijk leiden tot het voor de hand liggende misverstand als zou deze christelijke triniteits

leer toch min of meer onuitgesproken over drie goden gaan. En dat is uiteraard volledig in strijd met de Bijbel en dus onaanvaardbaar!

Zo heeft Pinchas Lapide eens gezegd: "Wat veel Joden wel op een dwaalspoor heeft moeten brengen is het weglaten van de letter 'u' bij de latere dogmatici. Bij de oude kerkvaders is er immers nog sprake van 'triunitas', waarbij de nadruk ligt op 'unitas': de éénheid. Maar 'trinitas' ofwel triniteit klinkt, zuiver naar de letter genomen, als **tri-theïsme** (driegodendom) of zelfs als een hemels driemanschap." Hij doelt hier zeer waarschijnlijk op een kosmisch drietal van goden zoals Osiris, Isis en Horus in Egypte of Hades, Poseidon en Zeus bij de Grieken. Door dat de christenen door de eeuwen heen de Griekse naam Jezus Christus voor Yeshua gebruiken, wordt onze Joodse Mashiach namelijk ten onrechte door veel Joden geassocieerd met Griekse afgoden.

Door de taalontwikkeling na de tijd van de kerkvaders geeft ook de toepassing van het woord 'Persoon' op de drie-énheid tegenwoordig aanleiding tot onoverkomelijke misverstanden, omdat de huidige betekenis van dit woord, namelijk: *'individu' ofwel 'zelfstandig handelend menselijk wezen met individuele eigenaard'* in de oorspronkelijke dogmatische formulering helemaal niet vervat ligt. Tertullianus had het in de derde eeuw over één G'ddelijk Wezen dat uit drie Personen bestaat. [...]

Athanasius proclameerde deze formulering onder de naam Triunitas op het concilie van Nicea in 325 na Christus als basis voor het geloofsbelijdenis van de christelijke kerk. Maar Tertullianus gebruikte hiervoor het Latijnse woord 'Persona', dat in die tijd evenals het Griekse προσωπον 'Prosōpon' oorspronkelijk het masker van een toneelspeler in het Griekse theater was en later de betekenis kreeg van aangezicht, gelaat, maar ook van personage, rol van een toneelspeler, karakterrol, de door hem voorgestelde persoonlijkheid.

Men zou dus kunnen zeggen dat Tertullianus hiermee bedoelde dat er sprake is van één G'd met drie gezichten ofwel drie bestaanswijzen van het G'ddelijk wezen. Maar hij had het met zekerheid niet over drie Personen in de huidige betekenis van dit woord. Wat is nú namelijk een persoon? Ik zei het al: een individu, dat wil zeggen een zelfstandig handelend menselijk wezen met individuele eigenaard.

Dat houdt in dat die persoon zich van andere personen onderscheidt en over een eigen identiteit beschikt, een eigen ego, een eigen wil, een eigen karakter, een eigen persoonlijkheid, die zo uniek is als zijn vingerafdrukken! Dat alles is zowel bij Yeshua alsook bij de Heilige Geest ten opzichte van G'd de Vader beslist niet het geval! Yeshua zei immers, dat Hij in de Vader is en de Vader in Hem terwijl de Heilige Geest van Hen beiden uitgaat.

Hij zei ook: **"Ik en de Vader zijn één"**. Dus kan er geen sprake zijn van één G'd met drie zelfstandige persoonlijkheden! Ik zal u ook uitleggen waarom: Wat zegt men namelijk van iemand, die niet één, maar meerdere persoonlijkheden heeft? Men zegt: hij heeft een gespleten persoonlijkheid. In de wereld van de wetenschap noemt men zo iemand schizofreen en in de Bijbel lezen wij, dat die persoon "innerlijk verdeeld is" (Jacobus 1:8). **Maar de Eeuwige is één!** Hij is niet innerlijk verdeeld! G'd is niet samengesteld uit drie Personen en Hij bezit ook geen drie persoonlijkheden, want als dat het geval was, dan zou er geen sprake zijn van een Triniteit maar van Tritheïsme, een geloof in drie goden!

Ziel, Geest en Lichaam

Terugkomend op de Triunitas-formulering van Tertullianus in haar oorspronkelijke betekenis kunnen wij dus eigenlijk beter spreken over het G'ddelijk Wezen bestaande uit drie delen in

plaats van drie Personen. Elk deel heeft wel zijn eigen functie, maar is niet compleet zonder de andere twee delen, wants slechts alle drie delen bij elkaar vormen pas de éénheid die wij in het Sh'ma Yisrael belijden, en zo kan er dus toch terecht worden gesproken over een drie-énheid!

Het Hebreeuwse woord "**Echad**" in het Sh'ma Yisraël geeft namelijk een **samengestelde éénheid** aan in tegenstelling tot het door Maimonides gebruikte woord "**Yachid**", dat een **absolute éénheid** aangeeft. In het moderne Hebreeuws van vandaag is het verschil tussen deze beide woorden helaas niet meer zo duidelijk zichtbaar, maar wel in het Bijbels Hebreeuws.

Zo komen wij het woord **Echad** bijvoorbeeld tegen in Bereshit/Genesis 2:24, waarin gesproken wordt over de samengestelde éénheid van man en vrouw, want zij beiden zullen **"tot één (echad) vlees zijn"**. Het woord **Yachid** daarentegen als verwijzing naar een absolute ongedeelde éénheid vinden wij in Zecharya/Zacharia 12:10, waarin gesproken wordt over **"een éinig (yachid) Kind"**.

De Bijbel zegt duidelijk: **Adonai Echad! (G'd is één!)** Maar heeft Maimonides dan niet velen op een dwaalspoor gezet door het woord **Yachid** te gebruiken om de éénheid van G'd te belijden? Tot deze conclusie zou men kunnen komen als men in de Bijbel zou zoeken naar voorbeelden waar dit woord ook in voorkomt. Maar dat is het nou juist wat Maimonides absoluut afwijst, namelijk het vergelijken van G'ds **Yachid** of **Echad** met andere situaties of vormen waar hetzelfde woord gebruikt kan worden en daarom zegt hij nadrukkelijk, dat de unieke éénheid van G'd onvergelijkelijk is met welke éénheid dan ook en daarom is zijn geloofspunt niet in strijd met de samengestelde éénheid van Vader, Zoon en Geest! Deze drie-enige G'd heeft de mens geschapen naar Zijn beeld, naar Zijn gelijkenis, bestaande uit dezelfde drie delen als Hijzelf, namelijk: Ziel, Geest en Lichaam!

Werner Stauder

In het volgende nummer van Chosen People Magazine van de maand Juli verschijnt het vervolg (Deel 3) van "De Eeuwige is Één"

CHAIM WEIZMANN

Eerste premier van Israël Chaim Weizmann

Chaim Azriel Weizmann is geboren in Motal (Rusland) op 27 november 1874 en was een Israëlich-Brits politicus en wetenschapper. Hij is vooral bekend als de eerste president van Israël, maar was tevens hoogleraar in de scheikunde.

Weizmann groeide op in een Russisch-Joods gezin. Hij was de derde van vijf kinderen. In 1892 verliet hij Rusland en studeerde Scheikunde aan de Technische Universiteit in het Duitse Darmstadt. Vanaf 1894 studeerde Weizmann aan de Technische Universiteit Berlijn. Vandaar vertrok hij in 1897 om zijn studie te voltooien aan de Universiteit van Fribourg. Daar promoveerde hij tevens in 1897. Na zijn promotie begon Weizmann als assistent-professor aan de Universiteit van Geneve (Zwitserland) en emigreerde in 1907 naar Groot-Brittannië om hoogleraar te worden aan de Universiteit van Manchester.

In 1910 verkreeg Weizmann het Britse staatsburgerschap.

Zionistische beweging

De Joodse hoogleraar voelde zich al op jonge leeftijd aangetrokken tot de zionistische beweging. Hij miste in 1897 het eerste zionistische congres in Bazel vanwege verkeersproblemen. Vanaf 1901 bepleitte hij de komst van een instituut voor hoger onderwijs in Palestina. Dit instituut kwam er uiteindelijk in 1912, namelijk Technion in Haifa. Na zijn verhuizing naar Manchester groeide Chaim Weizmann snel uit tot een van de leiders van de Britse zionisten. Hij bezocht Palestina in 1907 voor de eerste keer. In diezelfde tijd vertegenwoordigde de Britse premier Arthur Balfour een district in Manchester. [...]

[...] Tijdens de verschillende verkiezingsbijeenkomsten leerde Weizmann hem goed kennen. Balfour stond achter het concept van een Joods thuisland. Hij vertelde Weizmann dat er meer politieke steun was voor de stichting van een Joodse staat in Oeganda dan in Palestina. De zionistische beweging wees dit plan echter af, maar Weizmann kreeg later de eer toebedeeld dat hij een sterke positieve invloed had gehad op Balfour en de totstandkoming van de beroemde **Balfourdeclaratie**. Daarin liet Lord Balfour, intussen minister van Buitenlandse Zaken, weten dat de Britse regering welwillend stond tegen de vestiging van een Joodse staat in Palestina, mits de rechten van de toenmalige bewoners gerespecteerd zouden worden.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog werkte Weizman aan het hoofd van de laboratoria van de Britse admiraliteit, waar onderzoek werd gedaan naar innovatievere wapens en manieren om de oorlog te winnen. Weizmann verwierf als scheikundige grote beroemdheid door

Chaim Weizmann

zijn ontdekking dat het mogelijk was bacteriën te gebruiken bij fermentatie. Dit is een proces waarbij biologisch materiaal wordt omgezet in voor de mens bruikbare producten. Zo was het met zijn uitvinding mogelijk om op grote schaal aceton te maken. Van aceton werd weer cordiet gemaakt, dat vervolgens weer gebruikt bij de fabricatie van wapens. Winston Churchill, destijds minister van Marine, zag

meteen het nut van de ontdekking in voor de geallieerde oorlogsvoering en moedigde Chaim Weizmann aan zijn uitvinding verder te ontwikkelen. Zijn reputatie als gelouterd wetenschapper gaf hem ook makkelijker toegang tot de verschillende kabinetsleden om de zionistische zaak te bepleiten.

Weizmann adviseerde tijdens een gesprek de Britse premier Lloyd George om op te trekken tegen het Ottomaanse rijk (Turkije). Na de oorlog sloot hij op 3 januari 1919 samen met de Arabische prins Feisal de **Faisal-Weizmann-overeenkomst** waarmee zij het voorbeeld wilden geven tussen een hechte Joods-Arabische samenwerking. Beide groepen hoopten tijdens de **Parijse Vredesconferentie**, waar de overwinnaars van de Eerste Wereldoorlog beslisten, een eigen stuk land toegewezen te krijgen. Weizmann stelde in een hoorzitting dat het doel was "Palestina zo Joods te maken als Engeland Engels was". Uiteindelijk werden de op het Ottomaanse rijk veroverde gebieden verdeeld tussen Frankrijk en Groot-Brittannië.

Vanaf 1920 stond Weizman aan het hoofd van de Wereld Zionistenorganisatie. Zijn eerste termijn als voorzitter duurde tot 1931. Daarna gaf hij vanaf 1935 tot 1946 wederom leiding aan de organisatie. In 1921 stond hij samen met Albert Einstein aan de basis van de oprichting van de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem in Jeruzalem.

Splitsing en alia

Na de oorlog kwam het wel tot een splitsing in de zionistische beweging. Het Amerikaanse deel van de beweging werd geleid door Louis Brandeis, op dat moment lid van het Amerikaanse Hooggerechtshof. Tijdens een bezoek aan Palestina raakte hij onder de indruk van het enthousiasme van de zionistische pioniers, maar was ook bezorgd vanwege een gebrek aan zakelijkheid en financiële controle. Daarom stelde Brandeis een aantal hervormingen voor. Weizmann vond dat de ideeën van Brandeis de beweging ernstig zouden verzwakken. Samen met Brandeis splitste een groot deel van de Amerikaanse tak van de Wereld Zionistenorganisatie zich af. Pas in 1930 bereikten beide facties een compromis en voegden zich weer samen.

In 1934 richtte Weizmann (van beroep scheikundige) het **Daniel Sieff Institute** op, pionier in wat later biochemie zou heten. [...]

[...] Het startkapitaal kwam van de verwante families Sieff, Marks, en Sacher die hun **vermogens hadden verdiend met de Britse winkelketen Marks & Spencer**. De naam werd gegeven ter nagedachtenis van het tragische overlijden van de zoon van een van hen. Het instituut kreeg later de naam Weizmann Instituut van Wetenschappen.

Weizmann verscheen in 1936 voor de Commissie. Deze was ingesteld door de Britse premier Stanley Baldwin om te adviseren over het Mandaatgebied Palestina. Vanuit Europa trok een grote groep Joden naar Palestina, vooral veroorzaakt door het antisemitisme van de Nazi's in Duitsland. De nieuwe immigratiestroom leidde op haar beurt weer tot (gewapend) verzet van de Arabieren in Palestina, die zich bedreigd voelden door de groeiende Joodse bevolking. Weizmann zei voor de commissie over de Europese Joden dat "voor hen de wereld verdeeld is in plaatsen waar ze niet mogen leven en plaatsen waar ze niet binnen mogen gaan". De Commissie-Peel stelde in haar rapport voor om Palestina op te delen in een Joodse staat en Arabische staat.

David Ben-Gurion en Chaim Weizmann haalden de zionistische leiders over akkoord te gaan met het voorstel, als basis voor verdere onderhandelingen. Zowel de Britse regering als de Arabische leiders, met Haj Amin al-Husseini aan het hoofd, wezen het voorstel af. In plaats daarvan werd de Joodse immigratie naar Palestina beperkt, juist op het moment dat duizenden Joden een heenkomen zochten voor het toenemende geweld dat zou uitmonden in de Holocaust. Weizmann nam het later de zionistische beweging kwalijk dat zij niet meer haar best had gedaan tijdens de beste jaren van het Britse mandaat om meer Joden naar Palestina te halen. In dat geval zou er nooit sprake zijn geweest van een delingsvoorstel, maar zouden de Joden volgens hem het gehele land toegewezen hebben gekregen.

Na de uitbraak van de Tweede Wereldoorlog nam een groot deel van de Joden in Palestina dienst in het Britse leger. Weizmann stond aan de basis van de oprichting van de Joodse brigade die voornamelijk aan het Italiaanse front vocht. In de oorlog verloor hij een zoon die in dienst van het Engelse RAF vloog. Na de oorlog raakte hij verbitterd door het toenemende geweld tegen de Britten van revisionistische Zionisten. Weizmann nam in mei 1942 deel aan de zionistische **Biltmoreconferentie** in New York. De aanwezigen kozen voor een duidelijke koerswijziging. Er werden resoluties aangenomen waarin de MacDonald White Paper van

1939 werd afgewezen en men voornam om van Palestina een Joodse republiek te maken. De zionistische beweging zag het Britse rijk niet langer als een bondgenoot.

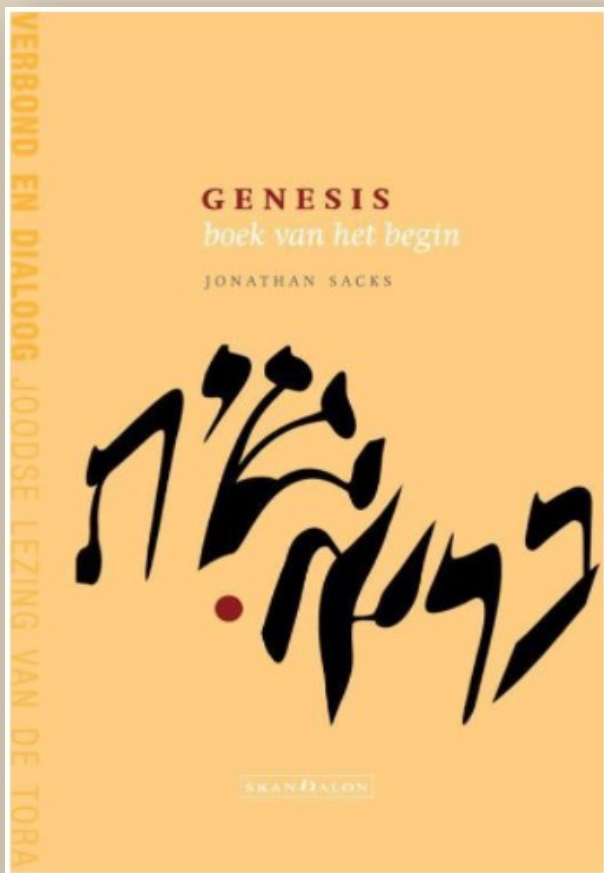
Het was een eerste poging aansluiting te zoeken bij de Verenigde Staten als aankomende wereldmacht. Dit nieuw gevormde beleid week sterk af van de traditionele zionistische politiek, waarin de vestiging van Joden in Palestina centraal stond, niet hun heerschappij. De invloed van Weizmann, die juist voorstander was van toenadering tot de Britten, binnen de zionistische beweging nam af, hoewel hij naar buiten toe een van de boegbeelden bleef. David Ben Gurion nam het stokje over.

Tijdens het uitroepen van de onafhankelijkheid was Chaim Weizmann in de Verenigde Staten. Hij wist de Amerikaanse president Harry Truman er toe over te halen de nieuw gevormde staat enkele uren na zijn oprichting al te erkennen. In 1949 trad hij aan als de eerste president van Israël. In deze functie vervulde hij groten-deels ceremoniële activiteiten. Deze positie bekleedde hij tot zijn dood op 9 november 1952 te Rehovot.

Chaim Weizmann

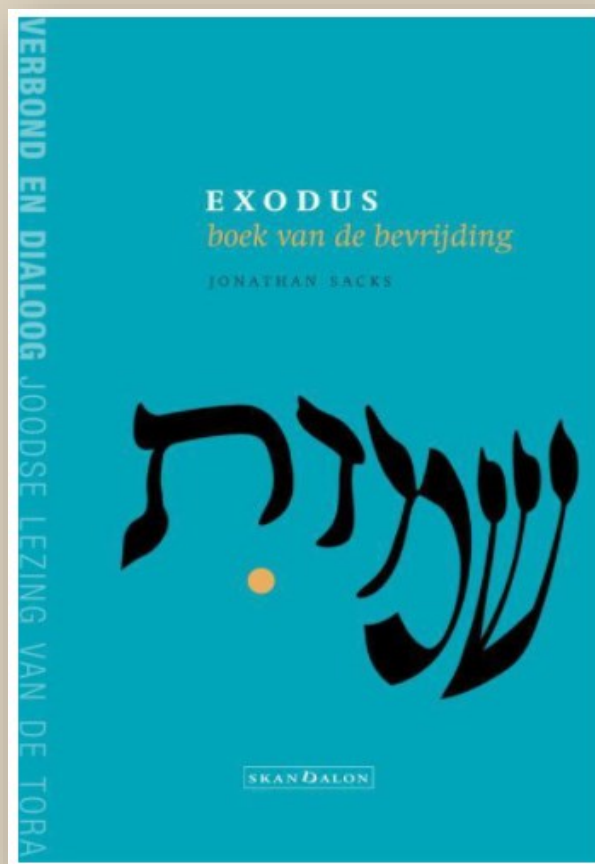
GENESIS. BOEK VAN HET BEGIN

In dit wereldwijde standaardwerk bespreekt rabbijn Lord Jonathan Sacks, wie anders dan hij, de belangrijkste Genesisverhalen. Hij leest ze door een groothoeklen: hij legt verbanden met de Torah als geheel, met filosofie en wereldgeschiedenis, en met ons persoonlijke leven. Alle hoofdstukken zijn afzonderlijk te lezen.

GENESIS / BERESHIT gaat over de leden van een familie. Ze beginnen een reis die nog steeds voortduurt. Gewone mensen die bijzonder worden door hun bereidheid om G'd te volgen. De familie is de basis van ieders leven. Mensen, toen en nu, doen er ervaring op met relaties, boosheid en vergeving. In Genesis verloopt niets eenvoudig of ideaal. Er zijn spanningen en tegenslagen, maar er is ook liefde en zorg. Familiebanden blijken ook boeiende metaforen te bieden voor de relatie tussen mensen en G'd zelf: vader en kind, bruidegom en bruid, en bovenal blijkt de Bijbelse G'd geen abstract begrip maar een persoonlijke, nabije G'd.

EXODUS. BOEK VAN BEVRIJDING

EXODUS / SHEMOT is het grote verhaal van een volk dat bevrijd wordt. Het behandelt in verhaalvorm de principes die dit volk tot eenheid maken: heiligheid van het leven, vrijheid, rechtvaardigheid, rechtspraak en menselijke waardigheid.

Het dagblad Trouw: "Sacks toont zich een waar meester van de tekst, hij laat allerlei verrassende en nieuwe betekenissen van de tekst oplichten. Ook zijn centrale betoog is overtuigend: een volk dat in vrijheid wil leven, moet zich die vrijheid ook eigen blijven maken. Een must-read voor iedereen die nadenkt over de verhouding tussen politiek en religie; ook voor wie binnenkort over Exodus moet preken, biedt dit boek vruchtbare aanzetten".

DE JOOD YESHUA

Als men aan willekeurige Joden vraagt, wie Jezus Christus is, krijgt men doorgaans als antwoord, dat dit de G'd van de christenen is. Maar verder weet men niets over Hem, want, zo redeneert men, in de TeNaCH staat geschreven dat men zich niet mag bezighouden met de goden van de andere volken en religies. Maar in hoeverre is dit hier het geval?

Als men de vraag anders formuleert, namelijk wie **Yeshua Ha'Notzri** ofwel rabbi **Yeshua** (de Talmud noemt Hem Yeshu) uit Natzeret is, dan weet men al iets meer te vertellen. Joodse historici kennen Hem als een historisch figuur, een orthodoxe Joodse rabbi, die in de tweede tempelperiode leefde, dwars door Galilea en Judea trok en een leer verkondigde, die nauw verwant was aan die van de grote rabbi Hillel.

Welnu, deze Joodse rabbi Yeshua is dus niemand anders dan Jezus Christus, al doet deze Griekse naam, waaronder Hij onder de niet-Joodse volken bekendheid kreeg, anders vermoeden. Maar Zijn echte naam is dus **Yeshua en niet Jezus**, want Hij was in Zijn aardse leven beslist geen Griek, maar een Jood. Geen Grieks sprekende hellenistische Jood, maar een echte Hebreeuws en Aramees sprekende Sabra, een Israëli, geboren in Beit Lechem (Betlehem), de stad waar ook **David Ha'Melech (koning David)** vandaan kwam. Wij spreken daarom dus liever over Yeshua, zoals Hij ook door Zijn moeder, Zijn vrienden en Zijn talmidim (discipelen) werd genoemd. Yeshua betekent immers '**Redder**', en dat is Hij ook: onze Redder en Verlosser, de Mashiach (Messias), die door de profeten werd aangekondigd en door Zijn plaatsgenoot David in de Tehillim (Psalmen) werd bezongen.

Natuurlijk was Yeshua een Israëliet, of had u verwacht dat de Mashiach (Messias) een Griek zou zijn?

Geen sprake van! Die indruk zou men misschien wel kunnen krijgen gezien de Griekse naam en het Europese uiterlijk waarmee Hij bepaalde middeleeuwse schilderijen staat afgebeeld, maar dat is absoluut onjuist. Yeshua is als Jood geboren en als Jood gestorven, gelijk geschreven staat: "**de Koning der Joden!**" Hoewel Hij zelf Heer over de Torah was en is, leefde Hij volkomen in gehoorzaamheid aan de Torah.

Als baby onderging Hij de **Berit Mila (besnijdenis)**, als twaalfjarige ging Hij naar de tempel voor Zijn Bar Mitzwa en als jonge man werd Hij ondergedompeld in de Tevila. Hij onderhield de Joodse feestdagen, ging op Shabbat naar de **shoel (synagoge)** en leefde ook met Zijn dagelijkse gebedspraktijk binnen het liturgisch kader dat volledig Joods is. [.....]

[...] Zo zien wij Hem bijvoorbeeld in Marcus 1:35 het **ochtendgebed** zeggen, in het Hebreeuws **Shacharit** genaamd: **“Vroeg in de ochtend, toen het nog helemaal donker was, stond hij op, ging naar buiten en liep naar een eenzame plek om daar te bidden.”** (NBV). In Ma’asim (Handelingen) 10:9 komen we het middaggebed tegen, in het Hebreeuws **Mincha** genaamd: **“De volgende dag, toen de mannen onderweg waren en Joppe al naderden, ging Kepha (Petrus) het dakterras op om er te bidden. Het was ongeveer twaalf uur.”** (Groot Nieuws Bijbel).

Petrus die vecht tegen angst en pijn

Hieruit blijkt, dat ook de discipelen van Yeshua zich nauwkeurig aan de voorschriften hielden. In Matit’yahu / Mattheüs 14:23 lezen we dat Yeshua zich terugtrok voor het **avondgebed**, in het Hebreeuws **Mariv** of ook **Ar’vit** genaamd: **“En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen.”** (NBG).

Van het nachtgebed, **Keriyat Shema al-Ha’Mita** genaamd, vinden we meerdere voorbeelden, onder andere in Matit’yahu / Mattheüs 26:36, Marcus 14:32 en Lucas 22:39. Zoals de Hebreeuwse naam van dit gebed al laat zien staat ook hierin net als in de drie andere gebeden het Shema Yisraël

centraal, de Joodse geloofsbelijdenis overeenkomstig Dewariem/Deuteronomium 64.

Uit dit alles blijkt duidelijk, dat Yeshua op de eerste plaats niet de G'd van de christenen is, maar dat Hij als Jood tot Zijn volk in Zijn land Israël gekomen is, om de beloften te vervullen, die eeuwen daarvoor reeds door de profeten werden verkondigd. Hij is echter niet alleen de Redder en Verlosser van de Joden, maar ook van u, zoals ook Paulus schreef **“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gds, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Mashiach Yeshua zelf de hoeksteen is!”** (Efeziërs 2:19-20).

Werner Stauder

“1 En het zal gebeuren, als u de stem van de HEERE, uw G'd, nauwgezet gehoorzaam bent, door al Zijn geboden, die ik u heden gebied, nauwlettend in acht te nemen, dat de HEERE, uw G'd, u dan een plaats zal geven hoog boven alle volken van de aarde. 2 En al deze zegeningen zullen over u komen en u bereiken, wanneer u de stem van de HEERE, uw G'd, gehoorzaam bent “

Dewariem / Deuteronomium 28:1-2

Chosen People is een non-profit organisatie en is afhankelijk van uw financiële bijdrage

I STAND UNITED WITH ISRAEL!

Blijf op de hoogte van de gebeurtenissen in Israël en ander nieuws aangaande Israël via het informatieblad CHOSEN PEOPLE. Geef uw emailadres aan ons door, en u ontvangt voortaan CHOSEN PEOPLE via de email.

Wilt u Chosen People niet meer ontvangen, stuur dan ook even een bericht naar onderstaande emailadres en wij halen u van de verzendlijst af.